

UNIWERSYTET VIZJA

PROGRAM STUDIÓW

E K O N O M I A

STUDIA II STOPNIA

PROFIL OGÓLNOAKADEMICKI

Rok akademicki rozpoczęcia cyklu kształcenia: 2025/2026

Ogólne informacje i wskaźniki dotyczące programu studiów

Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	Magister
Forma/formy studiów	Studia stacjonarne i niestacjonarne
Liczba semestrów konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie	4
Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie	120
Łączna liczba godzin zajęć dydaktycznych	Studia stacjonarne: 908 godz. Studia niestacjonarne: 586 godz.
Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	Studia stacjonarne: 61,8 (53%) Studia niestacjonarne: 48,9 (41%)
Procentowy udział liczby punktów ECTS dla każdej z dyscyplin, do których przyporządkowany jest kierunek w liczbie punktów ECTS koniecznej do ukończenia studiów na danym poziomie – w przypadku kierunku przyporządkowanego do więcej niż jednej dyscypliny	Ekonomia i finanse: 100%
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	97 pkt. ECTS (81%)
Liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych – w przypadku kierunków studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub nauki społeczne	5 pkt. ECTS* *) W tym za zajęcia/grupy zajęć: Kultura i etyka
Liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom lub grupom zajęć do wyboru	43 pkt. ECTS (36%)
Wymiar praktyk zawodowych oraz liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach tych praktyk	Nie dotyczy
Liczba godzin zajęć z wychowania fizycznego – w przypadku stacjonarnych studiów pierwszego stopnia i jednolitych studiów magisterskich	Nie dotyczy

**Zajęcia przewidziane programem studiów
w podziale na moduły kształcenia wraz z liczbą godzin i punktów ECTS**

W podziale na moduły kształceniowe wraz z liczbą godzin i punktów ECTS					
Nazwa zajęć			ECTS	Liczba godzin zajęć	
				Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
I. Kształcenie ogólne					
1.	BHP		0	8	8
2.	Język obcy		5	60	32
3.	Kultura i etyka		5	30	16
Razem			10	98	56
II. Kształcenie kierunkowe					
4.	Ekonomia międzynarodowa		4	30	24
5.	Statystyka społeczna		4	30	16
6.	Rynki finansowe – regulacje i nadzór		4	30	16
7.	Wspomaganie decyzji menedżerskich		3	30	16
8.	Współczesne nurty w ekonomii		2	30	16
9.	Teorie cyklu koniunkturalnego		4	30	24
10.	Rynek instrumentów pochodnych		4	30	18
11.	Modelowanie makroekonomiczne		6	60	32
12.	Psychologia pieniądza i zachowań finansowych		4	30	24
13.	Metody porównań systemów gospodarczych		4	30	24
14.	Modele równowagi ogólnej		5	60	32
15.	Ekonomia nierówności		3	30	24
16.	Metodologiczne dylematy i wyzwania ekonomii		4	30	24
17.	Polityka gospodarcza		4	30	24
18.	Modelowanie procesów biznesowych		4	30	24
19.	Seminarium magisterskie		13	60	48
Razem			72	570	386
III. Kształcenie specjalnościowe					
Specjalności do wyboru: ES – ekonomia stosowana; GG – gospodarka globalna; MIE – metody ilościowe w ekonomii					
20.	Ekonomia rozwoju	ES	4	30	16
	Teorie handlu zagranicznego i polityka handlowa	GG			
	Statystyczne metody analizy wielowymiarowej	MIE			
21.	Ekonomia edukacji	ES	4	30	16
	Ekonomia regionalna	GG			
	Optymalizacja nieliniowa	MIE			
22.	Ekonomia zdrowia	ES	5	30	16
	Globalne kryzysy ekonomiczne	GG			
	Ekonometryczne modele nieliniowe	MIE			
23.	Ekonomia monetarna	ES	5	30	16
	Światowy system monetarny	GG			
	Wielokryterialne wspomaganie decyzji	MIE			
24.	Ekonomia miast	ES	5	30	16

	Inwestycje zagraniczne	GG			
	Modelowanie preferencji	MIE			
25.	Ekonomia gospodarstwa domowego	ES	5	30	24
	Transakcje i inwestycje na giełdach towarowych	GG			
	Ekonometria mikrostruktur rynkowych	MIE			
26.	Ekonomia dobrobytu	ES	5	30	16
	Ubezpieczenie i finansowanie wymiany handlowej	GG			
	Modelowanie wieloagentowe	MIE			
27.	e-gospodarka	ES	5	30	24
	Rynki wschodzące	GG			
	Ekonometria przestrzenna	MIE			
Razem			38	240	144
Ogółem w toku studiów			120	908	586

IV. Fakultatywny (nieobowiązkowy) moduł kształcenia ogólnego**				
1.	Język obcy specjalistyczny	3	30	16
2.	Kulturowe dziedzictwo Europy / Polski	3	30	16
3.	Praktyczna nauka języka (leksyka i czytanie) (DW)	5	60	32
4.	Praktyczna nauka języka (gramatyka praktyczna) (DW)	5	60	32
5.	Praktyczna nauka języka (konwersacje) (DW)	5	60	32
6.	Praktyczna nauka języka (pisanie i stylistyka) (DW)	5	60	32
7.	Praktyczna nauka języka (umiejętności zintegrowane) (DW)	4	30	16
Razem		30	330	176

** Zajęcia kształcenia kulturowego i językowego, realizowane w ramach semestru wstępnego (tzw. *foundation programme*), przeznaczone w szczególności dla cudzoziemców lub osób o niewystarczających kompetencjach w zakresie języka, w którym realizowany jest program studiów.

Zajęcia lub grupy zajęć związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów, uwzględniające udział studentów w zajęciach przygotowujących do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności

Nazwa zajęć lub grupy zajęć	Forma/formy zajęć	Łączna liczba godzin		Liczba punktów ECTS
		Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne	
Ekonomia międzynarodowa	W	30	24	4
Statystyka społeczna	Ć	30	16	4
Rynki finansowe – regulacje i nadzór	W	30	16	4
Teorie cyklu koniunkturalnego	W	30	24	4
Rynek instrumentów pochodnych	W/Ć	30	18	4
Modelowanie makroekonomiczne	W/Ć	60	32	6
Metody porównań systemów gospodarczych	W	30	24	4
Modele równowagi ogólnej	W/Ć	60	32	5
Ekonomia nierówności	W	30	24	3
Polityka gospodarcza	W	30	24	4
Modelowanie procesów biznesowych	K	30	24	4
Moduł zajęć specjalnościowych	W/Ć/K	240	144	38
Seminarium magisterskie	Sem.	60	48	13
Razem		690	450	97

Oznaczenia: W – wykłady; Ć – ćwiczenia, K – konwersatoria; Sem - seminaria

Zajęcia lub grupy zajęć do wyboru

Nazwa zajęć lub grupy zajęć	Forma/formy zajęć	Łączna liczba godzin (studia stacjonarne)	Łączna liczba godzin (studia niestacjonarne)	Liczba punktów ECTS
Język obcy	Lektorat	60	32	5
Moduł zajęć specjalnościowych	W/Ć/K	240	144	38
Razem		300	176	43

Oznaczenia: W – wykłady; Ć – ćwiczenia, K – konwersatoria

Efekty uczenia się

Efekty uczenia się uwzględniają uniwersalne charakterystyki pierwszego stopnia dla poziomów 6-7 określone w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (*Dz. U. z 2016 r., poz. 64 i 1010*) oraz charakterystyki drugiego stopnia określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji.

Absolwent **studiów II stopnia** na kierunku **EKONOMIA** uzyskuje kwalifikację pełną na poziomie 7 Polskiej Ramy Kwalifikacji.

Kategoria charakterystyki efektów uczenia się	Symbol kierunkowych efektów uczenia się	Po ukończeniu studiów II stopnia na kierunku E k o n o m i a absolwent:	Odniesienie do	
			uniwersalnych charakterystyk pierwszego stopnia PRK	charakterystyki drugiego stopnia PRK
W ZAKRESIE WIEDZY				
WIEDZA - zakres i głębia	EKO_WG01	Zna i rozumie w pogłębionym stopniu charakter, miejsce i rolę współczesnych nauk społecznych, w tym ekonomii oraz stosowane w nich metody i teorie, a także zależności pomiędzy nimi.	P7U_W	P7S_WG
	EKO_WG02	Zna w pogłębionym stopniu ekonomiczne, prawne i społeczne uwarunkowania oraz główne trendy rozwoju dyscypliny ekonomia i finanse, a także terminologię wykorzystywaną w różnych obszarach badawczych z tego zakresu.	P7U_W	P7S_WG
	EKO_WG03	Ma pogłębioną wiedzę z zakresu kluczowych teorii, zjawisk, procesów, prawidłowości i mechanizmów mających wpływ na rozwój współczesnych nauk ekonomicznych i metod ilościowych.	P7U_W	P7S_WG
	EKO_WG04	Ma pogłębioną wiedzę o strukturze gospodarki, w tym o instrumentach, rynkach i sektorach gospodarki.	P7U_W	P7S_WG
	EKO_WG05	Ma pogłębioną wiedzę o relacjach między różnymi systemami i instytucjami społecznymi, gospodarczymi i finansowymi, zarówno w skali krajowej, jak i międzynarodowej.	P7U_W	P7S_WG
	EKO_WG06	Ma pogłębioną wiedzę na temat metod opisu zjawisk i procesów ekonomicznych, w tym technik pozyskiwania i przetwarzania danych oraz metod analizy i modelowania procesów ekonomicznych.	P7U_W	P7S_WG
	EKO_WG07	Zna w pogłębiony stopniu metody ilościowe oraz narzędzia informatyczne niezbędne w prowadzeniu badań i analiz z zakresu opisu działania systemów ekonomicznych.	P7U_W	P7S_WG
	EKO_WG08	Zna i rozumie w zaawansowanym stopniu zalety i wady metod ilościowych stosowanych w naukach ekonomicznych.	P7U_W	P7S_WG
	EKO_WG09	Ma zaawansowaną wiedzę w zakresie funkcjonowania części składowych i całości systemu gospodarczego.	P7U_W	P7S_WG

	EKO_WG10	Ma pogłębioną wiedzę w zakresie powiązań występujących między zjawiskami społecznymi, makroekonomicznymi i finansowymi oraz zna zasady prowadzenia różnych polityk.	P7U_W	P7S_WG
	EKO_WG11	Ma pogłębioną wiedzę w zakresie metod zarządzania inwestycjami i ryzykiem ekonomicznym.	P7U_W	P7S_WG
	EKO_WG12	Ma zaawansowaną wiedzę na temat wpływu otoczenia międzynarodowego na pozycję państwa, działalność podmiotów gospodarczych i funkcjonowanie gospodarstw domowych.	P7U_W	P7S_WG
	EKO_WG13	Ma pogłębioną wiedzę w zakresie podejmowania decyzji ekonomicznych w podmiotach gospodarczych, gospodarstwach domowych i instytucjach sektora publicznego.	P7U_W	P7S_WG
	EKO_WG14	Zna w pogłębionym stopniu metody wspomagania decyzji mikroekonomicznych i makroekonomicznych..	P7U_W	P7S_WG
	EKO_WG15	Zna i rozumie w pogłębionym stopniu międzynarodowe uwarunkowania funkcjonowania małych gospodarek otwartych.	P7U_W	P7S_WG
	EKO_WG16	Ma pogłębioną wiedzę w zakresie kompleksowego zarządzania podmiotami gospodarującymi.	P7U_W	P7S_WG
	EKO_WG17	Posiada zaawansowaną wiedzę z zakresu regulacji prawnych niezbędnych dla prowadzenia aktywności zawodowej i badawczej w zakresie nauk ekonomicznych.	P7U_W	P7S_WG
	EKO_WG18	Zna i rozumie w pogłębionym stopniu rolę człowieka jako podmiotu kształtującego różne struktury społeczno-ekonomiczne oraz aktywnie uczestniczącego w życiu gospodarczym.	P7U_W	P7S_WG
	EKO_WG19	Ma pogłębioną wiedzę z obszaru wybranej specjalności z zakresu nauk ekonomicznych, obejmującą teorię, terminologię, metody i zastosowania badawcze oraz praktyczne tej specjalności, w tym również w kontekście wzajemnych relacji do innych dyscyplin nauk społecznych.	P7U_W	P7S_WG
WIEDZA - kontekst	EKO_WK01	Zna i rozumie zasady etyczno-moralne obowiązujące podczas wykonywania czynności badawczych oraz praktyki zawodowej w zakresie ekonomii.	P7U_W	P7S_WK
	EKO_WK02	Zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji oraz funkcje i zadania dyscyplin nauk społecznych, w tym ekonomii, w ich opisie, wyjaśnianiu i rozwiązywaniu.	P7U_W	P7S_WK
	EKO_WK03	Rozumie w zaawansowanym stopniu uwarunkowania społeczne, ekonomiczne, organizacyjne, prawne, etyczne i inne, niezbędne do wykonywania roli zawodowej w zakresie ekonomii, a także wynikające z niej konsekwencje.	P7U_W	P7S_WK
	EKO_WK04	Zna i rozumie zasady ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego.	P7U_W	P7S_WK
	EKO_WK05	Rozumie w zaawansowanym stopniu zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości oraz rozumie ekonomiczno-społeczne uwarunkowania tych procesów.	P7U_W	P7S_WK

W ZAKRESIE UMIEJĘTNOŚCI				
UMIEJĘTNOŚCI – wykorzystanie wiedzy	EKO_UW01	Potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną z zakresu ekonomii oraz powiązanych, innych dyscyplin z dziedziny nauk społecznych w celu identyfikacji, analizy, interpretacji i wyjaśniania przyczyn, przebiegu i konsekwencji złożonych oraz nietypowych problemów ekonomiczno-finansowych i innych dylematów współczesnej cywilizacji.	P7U_U	P7S_UW
	EKO_UW02	Potrafi właściwie dobrać i innowacyjnie wykorzystać metody i narzędzia, w tym zaawansowane techniki informacyjno-komunikacyjne i badawcze, w celu rozwiązywania złożonych oraz nowych i nietypowych problemów z zakresu ekonomii.	P7U_U	P7S_UW
	EKO_UW03	Potrafi dokonać właściwego doboru, krytycznej analizy źródeł wiedzy z dyscypliny ekonomia i finanse oraz twórczej interpretacji pochodzących z nich informacji w celu efektywnego i innowacyjnego rozwiązywania złożonych oraz nowych i nietypowych problemów ekonomiczno-finansowych współczesnej cywilizacji.	P7U_U	P7S_UW
	EKO_UW04	Potrafi analizować, prognozować i modelować procesy oraz zjawiska społeczne i ekonomiczne, z wykorzystaniem zaawansowanych metod oraz narzędzi diagnostycznych i badawczych właściwych dla ekonomii i finansów oraz pokrewnych dyscyplin naukowych z dziedziny nauk społecznych.	P7U_U	P7S_UW
	EKO_UW05	Potrafi zaplanować i zrealizować proces badawczy mający na celu testowanie hipotez związanych z problemami badawczymi z zakresu nauk ekonomicznych.	P7U_U	P7S_UW
	EKO_UW06	Potrafi w twórczy sposób modyfikować istniejące lub opracowywać nowe metody, narzędzia czy instrumenty potrzebne do rozwiązywania nowych lub nietypowych problemów z zakresu ekonomii.	P7U_U	P7S_UW
	EKO_UW07	Potrafi przygotować w językach polskim i obcym prace pisemne oraz wystąpienia ustne dotyczące aktualnych i złożonych problemów ekonomicznych z wykorzystaniem zdobytej wiedzy oraz dostępnych źródeł.	P7U_U	P7S_UW
UMIEJĘTNOŚCI – komunikowanie się	EKO_UK01	Potrafi komunikować się z użyciem specjalistycznej i zaawansowanej terminologii z zakresu ekonomii i finansów oraz pokrewnych dyscyplin naukowych, w tym w języku obcym, korzystając przy tym z nowoczesnych rozwiązań technologicznych.	P7U_U	P7S_UK
	EKO_UK02	Potrafi zorganizować i prowadzić debatę oraz oceniać różne opinie i stanowiska z zakresu ekonomii oraz aktywnie dyskutować o nich.	P7U_U	P7S_UK
	EKO_UK03	Potrafi posługiwać się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego oraz w zaawansowanym stopniu w zakresie specjalistycznej terminologii z zakresu ekonomii.	P7U_U	P7S_UK
UMIEJĘT- NOŚCI – organizacja pracy	EKO_UO01	Potrafi współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołów zadaniowych, badawczych i projektowych powołanych do rozwiązania złożonych problemów z zakresu ekonomii oraz jest przygotowany do podejmowania wiodącej roli i kierowania takimi zespołami.	P7U_U	P7S_UO
UMIEJĘT- NOŚCI – uczenie się	EKO_UU01	Potrafi samodzielnie planować i realizować własny rozwój osobisty i zawodowy poprzez ciągłe uczenie się i pogłębianie posiadanych kompetencji przez całe życie oraz potrafi ukierunkować innych w tym zakresie.	P7U_U	P7S_UU

W ZAKRESIE KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH				
KOMPETENCJE – oceny – krytyczne podejście	EKO_KK01	Jest gotów do krytycznej oceny odbieranych treści oraz wiarygodności informacji otrzymywanych z różnych źródeł na temat zjawisk i procesów ekonomiczno-finansowych oraz z zakresu teorii ekonomii.	P7U_K	P7S_KK
	EKO_KK02	Uznaje znaczenie wiedzy naukowej z zakresu ekonomii i finansów oraz pokrewnych dyscyplin naukowych z dziedziny nauk społecznych w rozwiązywaniu problemów teoretycznych i praktycznych.	P7U_K	P7S_KK
	EKO_KK03	Jest gotów przekazywać wiedzę z zakresu ekonomii i finansów oraz pokrewnych dyscyplin naukowych z dziedziny nauk społecznych, uzasadniać własne poglądy dotyczące problemów społecznych i ekonomicznych oraz ustosunkowywać się do poglądów innych osób.	P7U_K	P7S_KK
	EKO_KK04	Potrafi odpowiedzialnie ocenić granice swoich kompetencji zawodowych i rozumie potrzebę zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności w samodzielnym rozwiązaniu problemów zawodowych.	P7U_K	P7S_KK
KOMPETENCJE - odpowiedzialność	EKO_KO01	Jest gotowy rozwiązywać zaawansowane problemy związane z uczestnictwem w życiu społeczno-gospodarczym, w tym w związku z wykonywaniem pracy zawodowej w zakresie ekonomii.	P7U_K	P7S_KO
	EKO_KO02	Jest gotów inicjować różnorodne działania o charakterze gospodarczym zorientowane na interes publiczny, promować w swojej działalności badawczej i zawodowej rozwiązania prospołeczne z uwzględnieniem kwestii ekonomicznych.	P7U_K	P7S_KO
	EKO_KO03	Jest gotów myśleć i działać w sposób przedsiębiorczy, przewidując konsekwencje podejmowanych przedsięwzięć.	P7U_K	P7S_KO
	EKO_KO04	Jest gotów do wspierania innych w formie doradztwa lub innych działań w zakresie podejmowania i rozwijania aktywności przedsiębiorczej, zachowując przy tym obiektywizm zawodowy.	P7U_K	P7S_KO
KOMPETENCJE – rola zawodowa	EKO_KR01	Zdaje sobie sprawę z powagi konsekwencji społecznych wynikających z własnych działań zawodowych z zakresu ekonomii.	P7U_K	P7S_KR
	EKO_KR02	Jest gotów przestrzegać zasad etyki zawodowej oraz dbać o tradycje i etos wykonywanego zawodu ekonomicznego oraz wymagać tego od innych osób.	P7U_K	P7S_KR
	EKO_KR03	Jest gotowy dbać o dorobek teoretyczny i twórczo rozwijać w pracy zawodowej osiągnięcia badawcze i praktyczne z zakresu ekonomii i finansów oraz pokrewnych dyscyplin naukowych z dziedziny nauk społecznych.	P7U_K	P7S_KR

Objaśnienia oznaczeń:

EKO	- kierunek studiów: „Ekonomia”
WG	- kategoria efektów uczenia się: „wiedza” – „zakres i głębia”
WK	- kategoria efektów uczenia się: „wiedza” – „kontekst”
UK	- kategoria efektów uczenia się: „umiejętności” – „komunikowanie się”
UO	- kategoria efektów uczenia się: „umiejętności” – „organizacja pracy”
UU	- kategoria efektów uczenia się: „umiejętności” – „uczenie się”
UW	- kategoria efektów uczenia się: „umiejętności” – „wykorzystanie wiedzy”
KK	- kategoria efektów uczenia się: „kompetencje społeczne” – „krytyczne podejście”
KO	- kategoria efektów uczenia się: „kompetencje społeczne” – „odpowiedzialność”
KR	- kategoria efektów uczenia się: „kompetencje społeczne” – „rola zawodowa”
01i kolejne	- numery efektów uczenia się w poszczególnych kategoriach i podkategoriach

Zajęcia lub grupy zajęć, niezależnie od formy ich prowadzenia, wraz z przypisaniem do nich efektów uczenia się i treści programowych zapewniających uzyskanie tych efektów oraz liczby punktów ECTS

1. KSZTAŁCENIE OGÓLNE		
Kierunkowe efekty uczenia się	BHP	ECTS: 0
EKO_WG18 EKO_WK04 EKO_UU01 EKO_KO01 EKO_KR02	Definicja i istota bezpieczeństwa i higieny pracy. Podstawowe akty prawne z zakresu BHP (Kodeks Pracy, Rozporządzenie w sprawie BHP na uczelniach, Ustawa o Ochronie Przeciwpożarowej, Rozporządzenie w sprawie ogólnych przepisów BHP, Rozporządzenie w sprawie szkolenia z zakresu BHP, Rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie). Instytucje pełniące nadzór nad przestrzeganiem przepisów BHP. Obowiązki i uprawnienia rektora w zakresie przestrzegania zasad BHP na uczelni. Ogólne zasady BHP obowiązujące na terenie uczelni. Ogólne zasady dotyczące budynków, pomieszczeń, maszyn i urządzeń oraz wymagania, jakie powinny spełniać. Zasady wyposażenia budynków/pomieszczeń w sprzęt gaśniczy, apteczki. Zasady poruszania się w ciągach komunikacyjnych. Definicja czynników szkodliwych oraz działania optymalizujące działania czynników. Zagrożenia wypadkowe, rodzaje wypadków. Przyczyny wypadków. Podstawowe zasady ochrony przeciwpożarowej. Akty prawne w zakresie PPOŻ. Zapobieganie zagrożeniom pożarowym. Zasady postępowania w przypadku wystąpienia zagrożenia pożaru. Zasady posługiwania się sprzętem gaśniczym. Rodzaje gaśnic. Procedury ewakuacyjne. Stosowane znaki ewakuacji. Znaki bezpieczeństwa stosowane w ochronie przeciwpożarowej. Postępowanie w razie wypadku. Przepisy regulujące obowiązek udzielenia pierwszej pomocy poszkodowanemu. Podstawowe zabiegi resuscytacyjne. Pozycja boczna ustalona. Opatrywanie zranień, złamań, zwichnięć, oparzeń. Postępowanie w przypadku porażenia prądem elektrycznym. Postępowanie w przypadku zatrucia.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Język obcy – język angielski (DW)	ECTS: 5
EKO_WG19 EKO_UW07 EKO_UK01 EKO_UK03 EKO_KK01	Część I. Podstawy komunikacji językowej. Przeprowadzenie wywiadu w języku angielskim, pytania wstępne oraz ocena stanu emocjonalnego. Komunikacja w języku angielskim z osobami z zaburzeniami mowy. Komunikacja z dorosłym, komunikacja z nieletnim (dzieci/nastolatki). Opisywanie zjawisk i procesów ekonomicznych w języku angielskim. Analiza i tłumaczenie tekstów specjalistycznych z zakresu ekonomii i finansów. Część II. Terminologia specjalistyczna w języku angielskim. Sporządzanie, analiza i tłumaczenie raportów i badań w języku angielskim. Prezentacja wybranego tematu w języku angielskim - wypowiedź ustna. Kompleksowe zastosowanie rzeczowników, przymiotników i przysłówków w różnych zdaniach z uwzględnieniem wszystkich czasów języka angielskiego (teraźniejszość, przeszłość, przyszłość). Przygotowanie do końcowego lub certyfikującego egzaminu językowego.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Język obcy – język niemiecki (DW)	ECTS: 5
EKO_WG19 EKO_UW07 EKO_UK01 EKO_UK03 EKO_KK01	Część I. Podstawy komunikacji językowej. Przeprowadzenie wywiadu w języku niemieckim, pytania wstępne oraz ocena stanu emocjonalnego. Komunikacja w języku niemieckim z osobami z zaburzeniami mowy. Komunikacja z dorosłym, komunikacja z nieletnim (dzieci/nastolatki). Opisywanie zjawisk i procesów ekonomicznych w języku niemieckim. Analiza i tłumaczenie tekstów specjalistycznych. Część II. Terminologia specjalistyczna w języku niemieckim. Sporządzanie, analiza i tłumaczenie raportów i badań w języku niemieckim. Prezentacja wybranego tematu w języku niemieckim - wypowiedź ustna. Kompleksowe zastosowanie rzeczowników, przymiotników i przysłówków w różnych zdaniach z uwzględnieniem wszystkich czasów języka niemieckiego (teraźniejszość, przeszłość, przyszłość). Przygotowania do końcowego lub certyfikującego egzaminu językowego.	

Kierunkowe efekty uczenia się	Kultura i etyka	ECTS: 5
EKO_WG01 EKO_WG18 EKO_WK01 EKO_WK02 EKO_UW01 EKO_UU01 EKO_KK01 EKO_KK04 EKO_KR02	Różne rozumienia kultury. Cywilizacje jako kultury. Cywilizacje: bramińska, żydowska, chińska, turańska, bizantyjska, łacińska, islamska, buddyjska i inne. Kultura duchowa i jej typy. Kultury religijne i ich przesłania. Kultura antropogenu. Kultura fizyczna. Kultura materialna i techniczna. Kultura polityczna i rządzenia. Kultura wojskowa i organizacji. Kultury współczesne i międzykulturowość. Istota etyki i moralności. Inspiracje filozoficzne etyki (Tales z Miletu, Pitagoras, sofisci, Sokrates, Platon, hedonizm grecki, szkoła cynicka, etyka umiaru Arystotelesa, stoicyzm). Inspiracje filozoficzne ze starożytnych Chin w etyce (taoizm, konfucjanizm, starochińskie wyznaczniki moralne). Era nowożytna w etyce (utilitaryzm, relatywizm, etyka sytuacyjna, deontologia, egzystencjalizm, personalizm chrześcijański, liberalizm, ordoliberalizm, socjaldemokratyzm, postmodernizm). Elementy aksjologii. Najważniejsze i najszerze normy etyczne. Etyka i dobre obyczaje. Zawodowe kodeksy etyczne. Etyka badań naukowych.	
2. KSZTAŁCENIE KIERUNKOWE		
Kierunkowe efekty uczenia się	Ekonomia międzynarodowa	ECTS: 4
EKO_WG05 EKO_WG09 EKO_WG15 EKO_WK02 EKO_UW03 EKO_KK02 EKO_KR03	Przedmiot ekonomii międzynarodowej. Teorie i modele wymiany międzynarodowej. Przewagi komparatywne. Model Davida Ricardo i jego rozszerzenia. Model czynników specyficznych. Model Heckschera-Ohlina. Model standardowy. Zewnętrzne korzyści skali a międzynarodowa lokalizacja produkcji. Ekomy w globalnej gospodarce, przedsiębiorstwa wielonarodowe. Polityka handlowa i jej dylematy. Kursy walutowe i rynek walutowy. Modele IS-LM i DD-AA. Interwencje na rynku walutowym. Międzynarodowe systemy walutowe. Globalny rynek kapitałowy.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Statystyka społeczna	ECTS: 4
EKO_WG02 EKO_WG06 EKO_WG07 EKO_WG18 EKO_WK01 EKO_UW04 EKO_UW05 EKO_UO01 EKO_KK02	Statystyczne badanie zjawisk i procesów społecznych. Podstawowe badania społeczne statystyki publicznej w Polsce. Zmiany demograficzne – pomiar procesów i ocena skutków społeczno-ekonomicznych. Statystyka poziomu i jakości życia. Statystyka dochodów i konsumpcji, kosztów utrzymania. Ubóstwo i nierówności. Gospodarowanie czasem. Statystyka rynku pracy. Pomiar i ocena stanu zdrowia społeczeństwa. Statystyka sektora usług ochrony zdrowia.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Rynki finansowe – regulacje i nadzór	ECTS: 4
EKO_WG01 EKO_WG03 EKO_WG10 EKO_WG17 EKO_WK01 EKO_WK02 EKO_UW01 EKO_UK01 EKO_KK02 EKO_KO02 EKO_KR03	Pojęcie rynku finansowego i jego uczestnicy. Formy prawne instrumentów rynku finansowego. Ryzyko na rynku finansowym. Zasady funkcjonowania rynku pieniężnego. Międzybankowy rynek pieniężny. Bankowy rynek depozytowo-kredytowy. Rynek kapitałowy. Rynek akcji w Polsce. Obligacje na rynku kapitałowym. Transakcje i instrumenty rynku walutowego. Instytucje regulujące i nadzorujące rynek finansowy w Polsce.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Wspomaganie decyzji menedżerskich	ECTS: 3
EKO_WG03 EKO_WG07 EKO_WG14 EKO_WK03 EKO_UW04 EKO_UW06 EKO_KK04 EKO_KO03	Jednokrotne a cykliczne problemy decyzyjne. Zmysł decyzyjny. Emocje i decyzje. Wybór w warunkach niepewności: reguły Walda, Hurwicza, Laplace’a, Savage’a. Wybór w warunkach ryzyka. Wartość doskonałej albo niedoskonałej informacji. Uwzględnianie awersji do ryzyka.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Współczesne nurty w ekonomii	ECTS: 2
EKO_WG03	Główne nurty teorii ekonomii na przełomie XX i XXI wieku. Ewolucja keynesizmu. Nowa	

EKO_WG05 EKO_WG09 EKO_WK02 EKO_UW04 EKO_KO01	ekonomia podaŒowa. Nowa ekonomia instytucjonalna. Instytucjonalizm wobec teorii wyboru. Instytucjonalizm wobec ekonomii rozwoju. Ekonomia ewolucyjna. Ordoliberalizm.	
Kierunkowe efekty uczenia siê	Teorie cyklu koniunkturalnego	ECTS: 4
EKO_WG03 EKO_WG05 EKO_WG09 EKO_WK02 EKO_UW04 EKO_KO01	Pojêcie cyklu koniunkturalnego – spór definicyjny i rys historyczny cykli koniunktury. Keynesa model cyklu koniunkturalnego. Modele cyklu koniunkturalnego wykorzystuj¹ce mechanizm wspóldzia³ania mnoŒnika i akceleratora: Samuelsona-Hicksa, Harroda-Domara, Kaleckiego, Goodwina, Philippsa. Rozwiniêcie dynamiczne modelu Keynesa i modelu mnoŒnika. Wspó³czesne badania koniunktury gospodarczej.	
Kierunkowe efekty uczenia siê	Rynek instrumentów pochodnych	ECTS: 4
EKO_WG03 EKO_WG05 EKO_WG09 EKO_WG11 EKO_WK02 EKO_UW04 EKO_KO01 EKO_KO04	Rynek terminowy i jego instrumenty. Motywy zawierania transakcji terminowych. Rodzaje instrumentów pochodnych i ich charakterystyka. Strategie inwestycyjne na rynku instrumentów pochodnych. Wycena instrumentów pochodnych. Wykorzystanie instrumentów pochodnych w zarz¹dzaniu ryzykiem.	
Kierunkowe efekty uczenia siê	Modelowanie makroekonomiczne	ECTS: 6
EKO_WG03 EKO_WG07 EKO_WG14 EKO_WK03 EKO_UW04 EKO_KO03 EKO_KR01	Interdyscyplinarność współczesnej ekonomii. Źródła danych dla badaŒ i prognozowania procesów gospodarczych w skali makroekonomicznej. Charakterystyka grup modeli makroekonomicznych. Modele „czysto” teoretyczne. Stosowane modele teoretyczne. Modele empiryczne. Modele hybrydowe, czyli po³¹czenie teorii z empiri¹. Stosowane modele empiryczne. Modele „czysto” empiryczne. Praktyka modeli makroekonomicznych – studia przypadków. Model Leontiefa. Wielorównaniowe modele ekonometryczne. Uwagi o identyfikacji modeli i estymacji parametrów. Modele autoregresji wektorowej. Stosowane modele równowagi ogólnej. Dynamiczne stochastyczne modele równowagi ogólnej. Modele równaŒ strukturalnych. Prognozowanie makroekonomiczne.	
Kierunkowe efekty uczenia siê	Psychologia pieni¹dza i zachowaŒ finansowych	ECTS: 4
EKO_WG01 EKO_WG08 EKO_WG10 EKO_WG11 EKO_WK03 EKO_UW05 EKO_UU01 EKO_KK01	Istota psychologii finansowej. Teorie psychologii finansowej. Teoria perspektywy. Psychologiczne uwarunkowania zachowaŒ na rynku finansowym. Psychologiczne funkcje pieni¹dza. Pieni¹dz jako symbol lub nagroda. Subiektywna percepcja i wartoœć pieni¹dza. Postawy wobec pieni¹dzy. Uwarunkowania postaw wobec pieni¹dzy. Racjonalnoœć i nieracjonalnoœć decyzji finansowych. Sprawiedliwoœć podzia³u dóbr. Psychologiczne aspekty oszczêdzania i inwestowania pieni¹dzy. Sprawiedliwoœć podatków. Psychologia ubezpieczania siê. Konflikty na tle pieni¹dzy. Pieni¹dze a poczucie szczêœcia. Istota i zakres finansów osobistych. PodobieŒstwa i róŒnice miêdzy finansami gospodarstw domowych a finansami osobistymi. Potrzeby finansowe gospodarstw domowych i decyzje finansowe podejmowane przez gospodarstwa domowe. Kompetencje gospodarstw domowych w zakresie planowania finansów osobistych. Korzyœci z planowania finansów osobistymi na poziomie mikro- i makroekonomicznym. Osobisty bilans i jego analiza. Osobisty cash flow i jego analiza. Osobisty plan finansowy i jego analiza Rola doradcy finansowego w planowaniu finansów osobistych Standard ISO 22222:2005 (<i>Personal financial planning – Requirements for personal financial planners</i>) i jego rola w planowaniu finansów osobistych. Planowanie zad³uŒenia. Planowanie oszczêdnoœci i inwestycji. Planowanie emerytalne. Planowanie ubezpieczeniowe i zarz¹dzanie ryzykiem. Planowanie podatkowe i sukcesja maj¹tkowa.	
Kierunkowe efekty uczenia siê	Metody porównaŒ systemów gospodarczych	ECTS: 4
EKO_WG03 EKO_WG07 EKO_WG14 EKO_WK03 EKO_UW04 EKO_KO03	Wspó³listnienie w gospodarce œwiatowej róŒnych odmian kapitalizmu. Determinanty œrodowiska naturalnego, historyczne, polityczne i społeczne kształtowania siê róŒnych systemów gospodarczych. Synteza aparatu pojęciowego makroekonomii, mikroekonomii, ekonomii ewolucyjnej, nowej ekonomii instytucjonalnej oraz finansów publicznych jako niezbêdne instrumentarium do badania i porównywania systemów gospodarczych. Heterogeniczna natura kapitalizmu. Rola instytucji jako czynnika kształtuj¹cego potencjalne moŒliwoœci gospodarki.	

	Efektywność instytucji a efektywność ekonomiczna gospodarki. Kryteria klasyfikacyjne współczesnych odmian gospodarki kapitalistycznej. Osobliwości procesów transformacji systemowej w krajach postsocjalistycznych.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Modele równowagi ogólnej	ECTS: 5
EKO_WG03 EKO_WG05 EKO_WG09 EKO_WK02 EKO_UW04 EKO_KO01	Pojęcie równowagi w modelu ekonomicznym. Równowaga cząstkowa a równowaga ogólna. Równowaga Lindhala. Krańcowa użyteczność, krańcowa stopa substytucji dla par różnego rodzaju dóbr. Homo oeconomicus. Preferencje. Użyteczność. Maksymalizacja użyteczności. Model wymiany dwóch dóbr w zbiorze konsumentów. Prostokąt i diagram Edgewortha. Alokacja efektywna w sensie Pareto. Prawo Walrasa. Pierwsze twierdzenie ekonomii dobrobytu. Drugie twierdzenie ekonomii dobrobytu. Model Walrasa równowagi ogólnej. Reprezentatywny producent, reprezentatywny konsument i ich charakterystyki. Model Leontiewa a równowaga ogólna. Model Arrowa-Debreu-McKenzie równowagi ogólnej. Świat modeli równowagi ogólnej (Arrowa-Hurwicza, Walrasa-Patinkina, Walrasa-Walda ...). Modele równowagi ogólnej a przydatność operacyjna. Dynamiczne stochastyczne modele równowagi ogólnej. Obliczeniowe albo stosowalne modele równowagi ogólnej (CGE, AGE).	
Kierunkowe efekty uczenia się	Ekonomia nierówności	ECTS: 3
EKO_WG03 EKO_WG05 EKO_WG09 EKO_WK02 EKO_UW04 EKO_KO01	Nierówności społeczne: między etyką a ekonomią. Rodzaje nierówności: w podziale dochodów, we własności i inne. Miary nierówności. Źródła danych o nierównościach. Nierówności na świecie. Przyczyny nierówności. Dystrybucja dochodu i efektywność gospodarcza. Kapitał ludzki i nierówności w wybranych modelach wzrostu gospodarczego. Czy istnieje optymalny poziom nierówności? Redukowanie nierówności dochodowych. Narzędzia redukcji nierówności na przykładzie wybranych krajów.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Metodologiczne dylematy i wyzwania ekonomii	ECTS: 4
EKO_WG03 EKO_WG05 EKO_WG09 EKO_WK02 EKO_UW04 EKO_KO01	Podstawowe deklaracje filozoficzne. Istota poznania naukowego. Kryteria prawdy w nauce. Teorie i modele naukowe. Kryteria demarkacji. Wybitni filozofowie nauki: Popper, Kuhn, Lakatos, Feyerabend i ich wpływ na metodologię nauk ekonomicznych. Czy ekonomia jest nauką? Swoistość metodologii ekonomii. Interdyscyplinarność we współczesnej ekonomii. Wpływ kryzysów ekonomicznych i finansowych na metodologię ekonomii.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Polityka gospodarcza	ECTS: 4
EKO_WG03 EKO_WG05 EKO_WG09 EKO_WK02 EKO_WK05 EKO_UW04 EKO_KO01	Doktryny społeczno-ekonomiczne i doktryny polityki gospodarczej: merkantylizm, protekcyjizm, liberalizm, gospodarka wojenna. Ustroje społeczno-ekonomiczne i systemy funkcjonowania gospodarki. Przedmiot oddziaływań polityki gospodarczej. Cele i dziedziny polityki gospodarczej. Polityka gospodarcza w procesach transformacji. Ocena procesów transformacji ustrojowej w Polsce. Polityka gospodarcza a globalizacja. Polityki cząstkowe: strategii rozwoju, przemysłowa, żywnościowa, regionalna, ochrony środowiska, naukowa i innowacji, inwestycyjna, monetarna, finansów publicznych. Unia Europejska – wybrane aspekty polityki gospodarczej. Polityka gospodarcza a problemy globalizacji.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Modelowanie procesów biznesowych	ECTS: 4
EKO_WG03 EKO_WG07 EKO_WG14 EKO_WK03 EKO_UW04 EKO_KO03 EKO_KR01	Studia przypadków: interaktywny wybór projektów w Ekomie, selekcja akcji giełdowych do portfela, lokalizacja i ranking centrów handlowych, wspomaganie negocjacji, planowanie premiowego systemu motywacji do pracy. Metody wielokryterialne w sektorze finansowym: pomiar ryzyka, zarządzanie aktywami i pasywami w banku komercyjnym, wspomaganie zarządzania ryzykiem płynności i stopy procentowej. Metody wielokryterialne na rynku ubezpieczeń: struktura portfela zakładu ubezpieczeń majątkowych, ustalanie poziomu rezerwy szkodowej, dobór taryf składek w ubezpieczeniach majątkowych, wspomaganie wyboru ubezpieczenia na życie z funduszem inwestycyjnym.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Seminarium magisterskie	ECTS: 13
EKO_WG01 EKO_WG02 EKO_WG03 EKO_WG06 EKO_WG07 EKO_WK01	Podstawy metodyki badań w ekonomii, finansach i rachunkowości. Wymagania formalne niezbędnych do przygotowania pracy dyplomowej. Zasady i dobre praktyki w przygotowywaniu pracy dyplomowej - sposób przygotowywania przypisów, powoływania się na źródła. Umiejętność analizy tekstu naukowego. Wybór tematu badawczego. Przygotowywanie poszczególnych części pracy. Uzasadnienie wyboru tematu, cel, hipoteza, metodyka badań, przegląd literatury przedmiotu, charakterystyka obiektu badawczego, wyniki badań.	

EKO_WK04 EKO_UW01 EKO_UW02 EKO_UW03 EKO_UW05 EKO_UW07 EKO_UK01 EKO_UK02 EKO_UO01 EKO_UU01 EKO_KK01 EKO_KK02 EKO_KK03 EKO_KO01 EKO_KR03	Przestrzeganie zasad prawa autorskiego, umiejętności praktycznego zastosowania wymagań dotyczących pracy dyplomowej w trakcie jej pisania, umiejętność posługiwania się naukową terminologią, zgodną z podjętym problemem badawczym. Prezentowanie tematów i zakresów prac dyplomowych, referowanie koncepcji (teoretycznej i empirycznej) pracy dyplomowej (prezentacja, dyskusja), przedstawienia wyników badań oraz przygotowanie do obrony pracy na egzaminie dyplomowym.	
3. KSZTAŁCENIE SPECJALNOŚCIOWE		
Kierunkowe efekty uczenia się	Ekonomia rozwoju	ECTS: 4
EKO_WG05 EKO_WG09 EKO_WG15 EKO_WK02 EKO_UW03 EKO_KK02 EKO_KR03	Dlaczego jedne kraje są tak bogate, a inne kraje tak ubogie? Pomiar satysfakcji i dobrobytu społecznego. Mechanizmy budowania przewagi rozwojowej. Strategie rozwoju. Pułapki застоju. Globalizacja a izolacja. Wpływ klimatu. Przekleństwo zasobów naturalnych. Kluczowa rola instytucji w rozwoju.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Ekonomia edukacji	ECTS: 4
EKO_WG03 EKO_WG05 EKO_WG09 EKO_WK02 EKO_UW04 EKO_KO01	Organizacja systemu edukacyjnego. Sieć szkół: poziomy i struktura. Edukacja a rynek pracy. Dostosowanie systemu edukacyjnego do potrzeb rynku pracy – taktyka i strategia. Pomiar efektów edukacyjnych. Nauczyciele – kształcenie, wynagrodzenia, awans zawodowy. Zarządzanie systemem edukacyjnym. Finansowanie systemu edukacji – środki publiczne a środki prywatne. Efektywność jednostkowa i ogólna systemu edukacyjnego.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Ekonomia zdrowia	ECTS: 5
EKO_WG03 EKO_WG05 EKO_WG09 EKO_WK02 EKO_UW04 EKO_KO01	Analiza ekonomiczna w ochronie zdrowia. Produkcja zdrowia i ochrony zdrowia. Czym ochrona zdrowia różni się od innych sektorów gospodarki? Popyt na ochronę zdrowia. Modelowania wyborów dotyczących zdrowia, popyt indywidualny. Zagregowany popyt na ochronę zdrowia. Produkcja i koszty ochrony zdrowia. Podaż ochrony zdrowia. Modele funkcjonowania Ekom w sektorze ochrony zdrowia. Rola państwa w ochronie zdrowia. Ubezpieczenie zdrowotne i finansowanie ochrony zdrowia. Sprawiedliwość społeczna w ochronie zdrowia. Ocena ekonomiczna działalności w ochronie zdrowia.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Ekonomia monetarna	ECTS: 5
EKO_WG03 EKO_WG05 EKO_WG09 EKO_WK02 EKO_UW04 EKO_KO01	Miejsce ekonomii monetarnej w rodzinie nauk ekonomicznych. Polityka pieniężna banku centralnego. Modelowanie polityki pieniężnej. Cykl koniunkturalny gospodarki. Model równowagi ogólnej z pieniądzem. Model monetarny a model nowokeynesowski. Formułowanie scenariuszy symulacyjnych. Możliwości interpretacji wyników analiz symulacyjnych.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Ekonomia miast	ECTS: 5
EKO_WG03 EKO_WG05 EKO_WG09 EKO_WK02 EKO_UW04 EKO_KO01	Pojęcie i modele ewolucji miasta. Czynniki determinujące jakość życia w mieście. Miasto szczęśliwe jako kierunek rozwoju miast. Miasto przyszłości. Dobra wspólne w naukach ekonomicznych. Dobra wspólne w ekonomii miasta. Wybrane formy kolektywnego działania w miastach. Gospodarowanie miejskimi dobrami wspólnymi. Edukacja, opieka zdrowotna, komunikacja. Inwestycje samorządowe. Zarządzanie organizmem współczesnego miasta.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Ekonomia gospodarstwa domowego	ECTS: 5

uczenia się		
EKO_WG03 EKO_WG05 EKO_WG09 EKO_WG12 EKO_WK02 EKO_UW04 EKO_KO01	Modele zachowań gospodarstw domowych. Małżeństwo, rozwód. Zyski z małżeństwa. Małżeństwo, praca i płaca. Dzieci w gospodarstwie domowym. Własności oczekiwanej użyteczności w gospodarstwie domowym bez dzieci i z dziećmi. Produkcja gospodarstwa domowego. Podejmowanie decyzji w gospodarstwie domowym. Model unitarny gospodarstwa domowego. Model kolektywny gospodarstwa domowego. Podaż pracy. Popyt i konsumpcja gospodarstwa domowego. Inwestycje w szkolnictwo. Rynek matrymonialny. Model równowagi rynku małżeńskiego.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Ekonomia dobrobytu	ECTS: 5
EKO_WG03 EKO_WG05 EKO_WG06 EKO_WG09 EKO_WK02 EKO_UW04 EKO_KO01	Ekonomia dobrobytu a ekonomia pozytywna. Ekonomia dobrobytu – postrzeganie indywidualne, postrzeganie kolektywne. Jakościowe i ilościowe miary dobrobytu. Podejście indywidualne – dobrostan, użyteczność, porównania w czasie i przestrzeni. Podejście kolektywne – funkcje dobrobytu społecznego, alokacje Pareto-optymalne. Dobrostan – subiektywna i indywidualna miara dobrobytu. Dobrostan a dochód. Dobrostan a bezpieczeństwo socjalne. Dobrostan a zatrudnienie. Determinanty dobrostanu. Konsekwencje ekonomiczne dobrostanu. Pomiar dobrostanu. Paradoxs Easterlina. Wybór kolektywny. Funkcje wyboru społecznego – Arrowa, Bergsona-Samuelsona.	
Kierunkowe efekty uczenia się	e-gospodarka	ECTS: 5
EKO_WG03 EKO_WG05 EKO_WG09 EKO_WG16 EKO_WK02 EKO_UW04 EKO_KO01 EKO_KR01	Infrastruktura informacyjna państwa. Neutralność technologiczna. Społeczeństwo informacyjne. Wykluczenie cyfrowe. Internet – rozwój i wykorzystanie w gospodarce. Modele biznesu elektronicznego. Rynek e-handlu. E-sklep. Świadczenie usług drogą elektroniczną. Pieniądz elektroniczny. Technologie e-learningowe stosowane w biznesie. Narzędzia komunikacji i współpracy. Media społecznościowe.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Teorie handlu zagranicznego i polityka handlowa	ECTS: 4
EKO_WG05 EKO_WG09 EKO_WG15 EKO_WK02 EKO_UW03 EKO_KK02 EKO_KR03	Międzynarodowe stosunki gospodarcze. Handel zagraniczny a handel międzynarodowy. Rys historyczny rozwoju handlu międzynarodowego. Modele handlu międzynarodowego: model czynników specyficznych, model Heckscherta-Ohlina, model standardowy Krugmana. Zewnętrzne korzyści skali a międzynarodowa lokalizacja produkcji. Polityka handlowa i jej narzędzia: cło, subsydia eksportowe, kwoty importowe, dobrowolne ograniczenia eksportowe. Wolny handel międzynarodowy a efektywność gospodarcza. Międzynarodowe negocjacje a polityka handlowa. GATT, WTO, globalizacja.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Ekonomia regionalna	ECTS: 4
EKO_WG03 EKO_WG04 EKO_WG05 EKO_WG09 EKO_WK02 EKO_UW04 EKO_KO01	Ekonomia regionalna a geografia ekonomiczna. Ekonomia regionalna a mikroekonomia. Typy struktury przestrzenno-gospodarczej regionu. Renta geograficzna. Regionalna polityka władz publicznych. Rozwój regionu. Model regionu zdominowanego przez duże korporacje przemysłowe. Model regionu z dominującą rolą administracji publicznej. Koncepcje rozwoju regionalnego – teoria bazy ekonomicznej, teoria produktu podstawowego, nowa teoria handlu, teoria biegunów wzrostu, teoria rdzenia i peryferii, teoria uczącego się regionu, teoria grom. Atrakcyjność inwestycyjna regionów. Migracje regionalne. Miary oceny sytuacji gospodarczej regionu.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Globalne kryzysy ekonomiczne	ECTS: 5
EKO_WG03 EKO_WG04 EKO_WG10 EKO_WG16 EKO_WG19 EKO_WK02 EKO_UW01 EKO_UU01 EKO_KK02 EKO_KO02 EKO_KR03	Wielki kryzys w XX w. Skutki ekonomiczne i polityczne. Współczesne kryzysy walutowe: kryzys latynoamerykański i plan Brady'ego, kryzys azjatycki, kryzys rosyjski, kryzys argentyński, globalny kryzys finansowy 2007 roku. Stabilność finansowa a stabilność makroekonomiczna. Mechanizmy zachowywania stabilności systemu gospodarczego.	

Kierunkowe efekty uczenia się	Światowy system monetarny	ECTS: 5
EKO_WG03 EKO_WG04 EKO_WG10 EKO_WG16 EKO_WG19 EKO_WK02 EKO_UW01 EKO_UU01 EKO_KK02 EKO_KO02 EKO_KR03	Międzynarodowe systemy walutowe. Klasyfikacja systemów walutowych. System waluty złotej. System z Bretton Woods. Międzynarodowy Fundusz Walutowy. Stałe i płynne kursy walutowe. Międzynarodowy rynek kapitałowy. Bankowość międzynarodowa. Optymalne obszary walutowe. Euro i polityka gospodarcza w strefie euro. Europejski Bank Centralny i Europejski System Banków Centralnych.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Inwestycje zagraniczne	ECTS: 5
EKO_WG05 EKO_WG09 EKO_WG15 EKO_WK02 EKO_UW03 EKO_KK02 EKO_KR03	Międzynarodowa konkurencyjność gospodarki. Determinanty konkurencyjności gospodarki. Mierniki międzynarodowej konkurencyjności gospodarki. Bezpośrednie inwestycje zagraniczne. Teoria zależności między bezpośrednimi inwestycjami zagranicznymi i konkurencyjnością gospodarki. Napływ bezpośrednich inwestycji zagranicznych a konkurencyjność eksportu kraju goszczącego. Międzynarodowa konkurencyjność a atrakcyjność inwestycyjna kraju. Bezpośrednie inwestycje zagraniczne w Polsce. Konkurencyjność polskiego eksportu towarów i usług a bezpośrednie inwestycje zagraniczne – analiza globalna, sektorowa, terytorialna.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Transakcje i inwestycje na giełdach towarowych	ECTS: 5
EKO_WG02 EKO_WG04 EKO_WG05 EKO_WG06 EKO_WG10 EKO_WG12 EKO_UW01 EKO_UW02 EKO_UW05 EKO_KK02 EKO_KO01 EKO_KO03 EKO_KR02	Rynek towarowy rzeczywisty i pochodny. Transakcje pozagiełdowe i giełdowe. Mechanizm transakcji spekulacyjnych i zabezpieczających. Towary giełdowe. Instrumenty finansowe na giełdach towarowych. Zasady, zakres funkcjonowania giełd towarowych. Giełdy towarowe amerykańskie. Giełdy towarowe europejskie. Giełdy energii. Handel emisjami. Zjawisko finansyzacji na giełdach towarowych.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Ubezpieczenia i finansowanie wymiany handlowej	ECTS: 5
EKO_WG03 EKO_WG05 EKO_WG09 EKO_WK02 EKO_UW04 EKO_UW05 EKO_KO01	Ubezpieczenia w handlu międzynarodowym. Zasady i formy rozliczeń w handlu międzynarodowym. Rachunek nostro, vostro, loro. Funkcje banków w obrocie zagranicznym. Systemy płatnicze. Środki zapłaty w handlu zagranicznym: weksel, inkaso dokumentowe, akredytywa dokumentowa. Formy finansowania handlu zagranicznego: factoring, forfaiting. Transakcje forward oraz swap. Podstawowe regulacje prawa dewizowego, mające znaczenie dla eksporterów i importerów.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Rynki wschodzące	ECTS: 5
EKO_WG05 EKO_WG09 EKO_WG15 EKO_WK02 EKO_UW03 EKO_KK02 EKO_KR03	Bogactwo i wzrost gospodarczy. Kraje biedne i kraje bogate. Kraje rozwijające się a wzrost światowej gospodarki. Cechy strukturalne krajów rozwijających się. Reformy, napływ kapitału w gospodarkach wschodzących. Wschodnioazjatycki cud gospodarczy. Kryzysy finansowe i radzenie sobie z nimi w gospodarkach rozwijających się. Globalne przepływy kapitałowe i globalny podział dochodu.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Statystyczne metody analizy wielowymiarowej	ECTS: 4
EKO_WG02 EKO_WG06 EKO_WG07 EKO_WG18	Podstawowe założenia statystycznej wielowymiarowej analizy porównawczej. Metody porządkowania. Metody porządkowania liniowego, w tym oparte na zmiennych syntetycznych. Metody porządkowania nieliniowego, w tym metody dendrytowe i metody aglomeracyjne. Metody grupowania obiektów. Metody grupowania obiektów uporządkowanych liniowo, metody	

EKO_WK01 EKO_UW04 EKO_UW05 EKO_UO01 EKO_KK02	aglomeracyjne, metody obszarowe. Mierniki oceny poprawności grupowania. Wybór reprezentantów grup obiektów. Analiza głównych składowych. Analiza czynnikowa. Analiza kanoniczna. Analiza korespondencji. Analiza dyskryminacyjna.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Optymalizacja nieliniowa	ECTS: 4
EKO_WG03 EKO_WG07 EKO_WG14 EKO_WK03 EKO_UW04 EKO_KO03	Podstawowe pojęcia modeli optymalizacyjnych – przypomnienie. Metody bezgradientowe. Metody gradientowe. Nieliniowa optymalizacja z ograniczeniami: metody funkcji kary, procedury optymalizacji wypukłej. Metody niedeterministyczne: metoda Monte Carlo, algorytmy genetyczne, algorytmy ewolucyjne.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Ekonometryczne modele nieliniowe	ECTS: 5
EKO_WG03 EKO_WG07 EKO_WG14 EKO_WK03 EKO_UW04 EKO_KO03	Założenia modelu regresji nieliniowej. Warunki ortogonalności. Linearyzacja funkcji regresji. Własności estymatora nieliniowej metody najmniejszych kwadratów dla dużej próby. Problemy numeryczne wyznaczenia oszacowań parametrów nieliniowego modelu ekonometrycznego. Transformacja Boxa-Coxa. Weryfikacja ekonometrycznych modeli nieliniowych. Alternatywne metody wyznaczania oszacowań ekonometrycznych modeli nieliniowych nieliniowa metoda zmiennych instrumentalnych, podwójna nieliniowa metoda najmniejszych kwadratów. Ścisłe nieliniowa funkcja konsumpcji. Ścisłe nieliniowa funkcja produkcji.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Wielokryterialne wspomaganie decyzji	ECTS: 5
EKO_WG03 EKO_WG07 EKO_WG14 EKO_WK03 EKO_UW04 EKO_KO03	Optymalizacja celowa (goal programming). Wektorowa optymalizacja liniowa. Wyznaczanie rozwiązań końcowego: filtracja, metoda dwureferencyjna. Dyskretne problemy wielokryterialnego podejmowania decyzji: metody ELECTRE, metody AHP, ANP. Metody PROMETHEE. Metoda MACBETH. Metody wykorzystujące punkty referencyjne: TOPSIS, VIKOR, BIPOLAR.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Modelowanie preferencji	ECTS: 5
EKO_WG03 EKO_WG07 EKO_WG11 EKO_WG14 EKO_WK03 EKO_UW04 EKO_KO03	Preferencje decydenta a funkcja użyteczności. Funkcja użyteczności a postawy względem ryzyka. Dominacje stochastyczne w analizie preferencji decydenta. Reguły wyboru oparte na relacji dominacji stochastycznej. Reguły wyboru oparte na relacji prawie dominacji stochastycznej. Pojęcie funkcji przynależności i zbioru rozmytego. Elementy modelowania rozmytego.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Ekonometria mikrostruktur rynkowych	ECTS: 5
EKO_WG03 EKO_WG06 EKO_WG07 EKO_WG14 EKO_WK03 EKO_UW04 EKO_KO03	Modelowanie przyczynowości w modelach ekonometrycznych. Dane do badań mikrostruktur rynkowych: obserwacyjne, losowe. Próby losowe i próby złożone, próby obciążone, próby dobierane, próby niezbilansowane, próby dopasowane, próby celowe. Opuszczone obserwacje w danych i imputacja. Konstrukcja modeli i szacowanie parametrów modeli mikrostruktur rynkowych. Metody klasyczne, metody nieparametryczne, metody symulacyjne: bootstrapowe, bayesowskie. Weryfikacja statystyczna modeli. Badanie budżetów gospodarstw domowych. Badanie dobrostanu. Ekonometryczne modele wielopoziomowe w badaniach subiektywnej jakości życia.	
Kierunkowe efekty uczenia się	Modelowanie wieloagentowe	ECTS: 5
EKO_WG03 EKO_WG07 EKO_WG13 EKO_WG14 EKO_WK03 EKO_UW04 EKO_UW05 EKO_KK02 EKO_KO03	Kto to jest agent? Własności agentów: autonomiczność, heterogeniczność, reaktywność, ograniczona racjonalność, interaktywność, mobilność, adaptatywność, zdolność uczenia się. Reguły zachowań agentów i związki między nimi - środowisko. Studium przypadku: automaty komórkowe. Kreacja modelu wieloagentowego. Dedykowane środowiska komputerowe: Mason, NetLogo, Swarm, RePast. Opis modelu. Weryfikacja, kalibracja i walidacja modelu. Wizualizacja wyników symulacji w modelu wieloagentowym. Ograniczenia i mocne strony modeli wieloagentowych. Studium przypadku: modelowanie wieloagentowe w badaniach decyzji edukacyjnych.	

Kierunkowe efekty uczenia się	Ekonometria przestrzenna	ECTS: 5
EKO_WG03 EKO_WG06 EKO_WG07 EKO_WG14 EKO_WK03 EKO_UW04 EKO_UW05 EKO_KO03	Klasyfikacja, wizualizacja i grupowanie danych przestrzennych – przypomnienie. Elementy geostatystyki i metody analizy przestrzennych danych punktowych. Modele regresji przestrzennej. Uogólniona metoda najmniejszych kwadratów, uogólniona metoda momentów, metoda największej wiarygodności. Modele specjalne ekonometrii przestrzennej: trendu powierzchniowego, dyfuzji przestrzennej, grawitacji, ciążenia i potencjału. Weryfikacja statystyczna modeli. Zastosowanie modeli ekonometrii przestrzennej.	

Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w trakcie całego cyklu kształcenia

Do metod weryfikacji efektów uczenia się uzyskiwanych w procesie kształcenia zalicza się:

- 1) egzaminy – ustne, pisemne (opisowe, testowe);
- 2) zaliczenia – ustne, pisemne (opisowe, testowe);
- 3) kolokwium;
- 4) przygotowanie indywidualnie lub zespołowo referatu, eseju itp.;
- 5) przygotowanie indywidualnie lub zespołowo projektu;
- 6) wykonanie sprawozdań, raportów, zadanych prac domowych itp. – indywidualnie lub zespołowo;
- 7) rozwiązywanie zadań problemowych w trakcie oraz poza zajęciami – indywidualnie lub zespołowo;
- 8) prezentacje multimedialne prowadzone i przygotowywane indywidualnie lub zespołowo;
- 9) wypowiedzi ustne, aktywność w trakcie zajęć, udział w dyskusji;
- 10) analizy przypadków;
- 11) egzamin dyplomowy;
- 12) inne, specyficzne i szczególne formy weryfikacji zakładanych efektów uczenia się wskazane w kartach poszczególnych przedmiotów (sylabusach).

Ocena stopnia osiągnięcia założonych efektów uczenia się obejmuje wszystkie kategorie efektów uczenia się (wiedzę, umiejętności, kompetencje społeczne). Wybór metod weryfikacji powinien uwzględniać specyfikę poszczególnych kategorii efektów uczenia się, a także specyfikę przedmiotu oraz współczesne uwarunkowania społeczne i możliwości technologiczne ich weryfikacji.

W uczelni obowiązuje zasada, iż weryfikacja efektów uczenia się na zajęciach prowadzonych w formie wykładów jest dokonywana w drodze egzaminu końcowego na ocenę (w czasie sesji egzaminacyjnej), a pozostałe formy zajęć pozwalają zarówno na bieżącą weryfikację efektów uczenia się w trakcie trwania semestru, jak też na koniec semestru i kończą się wystawieniem zaliczenia na ocenę. W przypadku studentów z niepełnosprawnościami, w zależności od ich indywidualnych potrzeb, są ustalane alternatywne metody weryfikacji efektów uczenia się, które uwzględniają indywidualne potrzeby tych osób.

Metodą weryfikacji efektów uczenia się uzyskanych z całości cyklu kształcenia na poziomie studiów jest egzamin dyplomowy.

Przy weryfikacji efektów uczenia się przyjmuje się założenie, że uzyskanie pozytywnej oceny z egzaminu lub zaliczenia kończącego przedmiot oraz egzaminu dyplomowego potwierdza osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się ustalonych dla elementów procesu uczenia się. Poziom uzyskania efektów uczenia się wynika z wystawionej oceny.

Regulamin studiów określa skalę stosowanych ocen w ramach procesu weryfikacji efektów uczenia się, a Zarządzenie Rektora określa wewnętrzny system oceniania, będący zbiorem zasad dotyczących oceniania studentów w zakresie opanowania przez nich efektów uczenia się oraz kryteria ogólne wystawienia danej oceny z przedmiotu (por. Tabela). W Regulaminie studiów przewidziane są także zaliczenia na: zaliczony/niezaliczony (odpowiednio: zal/nzal). Dotyczy to głównie zajęć niewymagających weryfikacji efektów uczenia się na ocenę (np. zajęcia sportowo-rekreacyjne, BHP).

Kryteria ocen w procesie weryfikacji efektów uczenia się

Ocena	Opis wymagań	Wymagany procent osiągniętych efektów uczenia się dla przedmiotu
celujący (6,0)	Student osiągnął efekty uczenia ilościowo lub jakościowo wykraczające poza zakres przewidziany programem kształcenia dla przedmiotu, w szczególności: posiada wiedzę znacznie przekraczającą zakres określony programem kształcenia dla przedmiotu, samodzielnie określa i rozwiązuje problemy teoretyczne i praktyczne, potrafi wykorzystać wiedzę w nowych sytuacjach problemowych, poprawnie i swobodnie posługuje się terminologią naukową oraz zawodową.	> 90% oraz dodatkowe osiągnięcia wykraczające ilościowo lub jakościowo poza te przewidziane na ocenę bardzo dobrą
bardzo dobry (5,0)	Student opanował pełen zakres wiedzy i umiejętności określony w programie kształcenia dla przedmiotu, samodzielnie rozwiązuje problemy teoretyczne i praktyczne, potrafi wykorzystać wiedzę w nowych sytuacjach problemowych, poprawnie posługuje się terminologią naukową oraz zawodową.	min. 90%
dobry plus (4,5)	Student osiągnął efekty uczenia się powyżej wymagań dla oceny dobrej, ale niewystarczające dla oceny bardzo dobrej.	min. 85%
dobry (4,0)	Student opanował większość wiadomości i umiejętności określonych programem kształcenia dla przedmiotu, rozwiązuje typowe zadania teoretyczne i praktyczne, ujmuje w terminach naukowych i zawodowych podstawowe pojęcia i prawa.	min. 70%
dostateczny plus (3,5)	Student osiągnął efekty uczenia się powyżej wymagań dla oceny dostatecznej, ale niewystarczające dla oceny dobrej.	min. 65%
dostateczny (3,0)	Student opanował podstawowe wiadomości i umiejętności określone programem kształcenia dla przedmiotu, rozwiązuje typowe zadania teoretyczne i praktyczne o średnim stopniu trudności, popełnia niewielkie błędy terminologiczne, a wiadomości przekazuje językiem zbliżonym do potocznego.	min. 50%
niedostateczny (2,0)	Student nie opanował niezbędnego minimum podstawowych wiadomości i umiejętności określonych programem kształcenia dla przedmiotu, nie potrafi rozwiązać zadań o niewielkim stopniu trudności, popełnia rażące błędy terminologiczne, a styl jego wypowiedzi jest nieporadny.	mniej niż 50%

Ocena osiągnięcia efektów uczenia się przeprowadzana jest w następujących etapach:

- w trakcie realizacji efektów uczenia się w ramach danego przedmiotu/modułu oraz po jej zakończeniu poprzez weryfikację efektów uczenia się dokonaną dla każdego studenta przez prowadzącego zajęcia/egzaminatora;
- po zrealizowaniu programu danego przedmiotu/modułu poprzez weryfikację efektów uczenia się dokonaną przez prowadzącego zajęcia/koordynatora przedmiotu/modułu;
- po zakończeniu każdego semestru poprzez weryfikację efektów uczenia się uzyskanych przez studentów kierunku;
- na egzaminie dyplomowym poprzez weryfikację efektów uczenia się dokonaną dla każdego studenta przez egzaminatorów biorących udział w egzaminie dyplomowym;
- na bieżąco poprzez ocenę realizacji efektów uczenia się dokonaną przez hospitujących zajęcia;
- po zakończeniu każdego cyklu kształcenia poprzez weryfikację efektów uczenia się według mierników ilościowych oraz w drodze monitorowania losów absolwentów i oceny ich funkcjonowania na rynku pracy.

Zasady i forma odbywania praktyk zawodowych

Program studiów drugiego stopnia o profilu ogólnoakademickim na kierunku *ekonomia* nie przewiduje praktyk zawodowych dla studentów.